Ч. 29. Середа 21 (8) лютого 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині ко полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Реченець скликаня парляменту. — По смерти ґр. Еренталя. — Демонстрациї в Сараєві. — З Угорского сойму. — З Хіньскої републики.

З Відня доносять, що вчера, в понеділок приїхав до Відня президент палати послів др. Сильвестер. Нині буде він мати нараду з ґр. Штірґком, аби установити речинець скликаня парляменту. Як найвчаснійший реченець відкритя парляменту подають дату 5 марта.

На початку вчерашного засіданя мадярского сойму президент палати пос. Навай і президент Кін-Гедервари в довших промовах славили заслуги бл. п. ґр. Еренталя і висказали жаль з причини єго смерти. Сойм ухвалив вислати депутацию на похорон, а в дни похорону не відбувати засіданя. — Заяви співчутя для вдовиці і для міністерства справ заграничних напливають з усіх сторін. Вчера зложили кондоленциї лично, між ин. Наслідник престола Архикн. Франц Фердинанд і болгарский король Фердинанд, який тепер перебуває у Відни.

Похорони ґр. Еренталя відбуде ся в четвер у Відни на зелізничий дворець, а в пятницю до родинної гробниці в Даксан в Чехії. Поки що тіло зложено на катафальку в сали міністерства заграничних справ.

Що до наслідника ґр. Еренталя, доносить „N. fr. Presse“, що ґр. Берхтольд ще в перших тижднях недуги ґр. Еренталя відбув з ним кілька конференций довших, в котрих ґр. Еренталь обзнакомлював єго з своїми намірами в політиці. В послідних днях ґр. Берхтольд приводив дуже богато часу в міністерстві справ заграничних, аби обзнакомити ся зі справами того міністерства.

В Сараєві устроїли в неділю тамошні Хорвати демонстрацию против Мадяр. — О годині 6 вечером зібрала ся на площи перед катедрою товпи, співаючи патріотичні пісні. Коли вмішала ся поліция і візвала товпу розійти ся, посипало ся з товпи каміня і роздали ся вистріли з револьверів. Тоді поліция добувши шабель, розігнала товпу. Смертельно ранений кулею в голову один студент, Магомеданин. Також один поліцият тяжко ранений. Аж коло 10 години вечером настав спокій. Арештовано загалом 19 осіб, які знов випущено на волю. Вчера з причини тих подій поставлено інтерпелляцию до правительства в босаньскім соймі.

Сторонництво Кошута ухвалило на оногдашній нараді, що уважає заяви в промові ґр. Кіна невистарчаючими, щоби на їх основі мало сторонництво змінити своє становище супротив войскових предложень.

Сторонництво Юшта ухвалило: „Тому, що заява правительства довела, що анї на полі войскових справ, анї під взглядом справи виборчої реформи не прийшло до вдоволяючої розвязки положеня, буде сторонництво вести в соймі дальше дотеперішну борбу против войскових предложень“. Тому Юшт повідомить про сю ухвалу палату.

Людове сторонництво не буде брати в обструкциї участи, хотяй не годить ся на войскові предложеня.

Мужем великого ума і сильної народної любови для Хіни в єї переломовій хвили є безперечно Юаншікай. Хоч сам з пересьвідченя републиканець, не пішов він сліпо за ворохобною републиканьскою тактикою насильного переломленя старого ладу; противно своїм тактом і зручною диплиоматиєю заслонив край і династию від розливу братної крови, впливаючи рівночасно успокоююча на розбурхані уми републиканців і також на порішене династиї: абдикациї з верховного становища на жадане більшости хіньского населеня.

І за ті свої заслуги мирного полагодженя державного перестрою вдячний хіньскiй нарід однодушно признав єго своїм начальником. Народні збори в Нанкині, в присутности представителів 17 провінций одноголосно вибрали Юаншікая президентом тимчасового правительства. Симпатию, якою тішить ся новий президент в своїй вітчині, можна виміркувати з гра-

7)

З НАЙНОВІЙШОЇ РЕПУБЛИКИ.

Образки з подорожий по Хіні або Кітаю.

Після Цобельніца, Гессе-Вартеґа і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

Гсішілін, котрий не мав ще й трийцять літ, прийшов до провінціональної столиці Ангуї, а там приказали єму образувати поліцаїв і жандармів, бо то ґубернатори всіх провінций вже давно були зрозуміли, що їм якраз брак таких людий; на тих людий, яких они мали доси в службі, годі було спустити ся; они носили такий хороший однострій, а обманювали, крали і рабували ще більше як злодії і розбишаки з фаху, а ніхто не важив ся їм за то щось зробити.

Молодий мужчина забрав ся ревно до діла; він знав дуже добре, чого якраз на сім поли недостає єго вітчині та знав і то, що із єго земляків можна поробити добрих поліцаїв і жандармів, коби їх лиш як слід учити. Але нещастє хотіло, що він мусів небавком пізнати, що против найбільшого злодія і розбишака в цілій провінциї, в порівнаню з котрим всі инші нічого не значили, не можуть нічого вдіяти ні жандарми ні поліцаї, хоч би й найліпше виучені на япаньский або й европейский взорець.

А тим королем злодіїв і розбишаків був не хто иншиӣ, лиш Єго Превосходительство, Єго Екселенция віцекороль або ґубернатор провінциї, в імени котрого Гсішілін мав вести школу! Зі зрозуміньем, яке єму в Японії отворило очи на всі справи адміністрациї і правліня, поняв то тепер молодий мужчина зараз; аж тепер вже видів, куди подівали ся тоті величезні суми, які вимушувано гріш за грошем навіть на найбіднійших з бідних. Переповнений горячим бажанем побачити свій край великим і щасливим, мусів він тут на живім примірі побачити, як то високі урядники визискують єго в свою користь. Якась невисказана злість взяла єго і замість тих молодих людий, котрі мав образувати і виховати на послушних як невільники слуг ґубернатора, поробив з них майже несьвідомо ворохобників.

Провінция Чевінґ мала від десятків літ у правительства злу славу; тут бувала нераз велика ворохобня; правительство мусіло тут бувало зелізною рукою лад робити; але за то тим сильнійше і постійнійше тлів тут внутрішний огонь ворохобні.

Одного дня видів ся віцекороль змушений оглянути школу Гсішіліна. Хтось з єго знакомих підшепнув єму, що тут діють ся всілякі нечувані річи; що учать неодного такого, яке рішучо противить ся старим звичаям, що між учениками настав ворохобничий дух, бо що сам управитель школи то революционер. Віцекороль хотів переконати ся о тім на власні очи. Зі звичайною зверхною величностию, з вояками, прапорщиками, добошами і трубачами явив ся він нараз без повідомленя в школі. Розуміє ся, що єго повитали відповідно до єго високого достоїньства; але що він був з натури хитрий і недовірчивий, то зміркував зараз, який дух панує між учениками і в директорі. Єго не повитали зовсім з такою предданностию, до якої він був привик. То єго гнівало; був би з цілої души пришпилив молодому директорови якусь латку, але на жаль не розумів анї трошки нічого в тих всіх учених річий. Як той який тумануватий дивив ся на то все, що єму показували; все йшло так гладко, що не можна було анї слова против того сказати. Аж наконець здавало ся єму, що всетаки щось знайшов.

— Ну а стріляне з лука? — спитав він. — як з тим річ має ся?

Молодий директор видивив ся на него трохи глумливо і сказав: Я то скасував.

— Що? Той старий звичай, знаменитий спосіб стріляня з лука.

— Так, той сам; якраз длятого, що він старий, то вже й не на часі. Ми маємо тепер зато карабіни і револьвери.

— Слухай, мій сину, мені не за богато

туляцийних депеш, наспівших по виборі; в одній з них величає ся его хін ским Вашинґтоном, котрий одинокий був одноголосно вибраний своїми земляками президентом.

В цілім краю обходять більші міста торжественно оголошене републики; лише в Пекині повна тишина. Замітне ще й те, що ріжні міста заходять ся о признанє їх столицями. Вправді народні збори висловили бажанє, щоби осідком провізоричного правительства був Нанкин, однак ґен. Лїгуянґ напирає, щоби місто Вучанґ було столицею републики. Здає ся, що Юаншікай вибере таки Нанкин.

Тому, що Манджурия неприхильно віднесла ся до нового ладу державного, вислав Юаншікай ґен. Фанґа до Мукдену, щоби вплинув на прилюдну опінїю для признаня єї для републики.

Нове правительство подало в дипльоматичній дорозі представителям европейских держав, Японії і Сполучених Держав до відомости про оголошене републики і що заключувати всякі нові договори може лише оно.

Вчера оголошено в Хіні републиканьский манїфест, котрий заповідає, що хіньска република приймає европейске численє часу. Рік 1912 буде першим роком републики.

Новинки.

Львів, 20 лютого 1912.

— **Відзначенє.** Є. В. Цїсар надав директорови учит. семінариї в Самборі, Каролеви Кратохвілеви при нагоді перенесеня его в сталий стан спочинку титул радника правительства з увільненем від такси.

— **Іменованя.** Львівский висший суд краєвий іменував авскультантами практикантів судових: Й. Білера, Юл. Яцикевича, Евг. Хавера, дра Януша Трищеніецкого, Вол. Гаецкого, Ал. Ржепецкого, Юл. Форостину, Волод. Клодницкого, Кир. Кассарабу, Ад. Травіньского, Мет. Павлюка, Кар. Сакулика, Ферд. Мукка, Ів. Домерецкого і Каз. Соболевского.

— **Конкурси.** На опорожнені посади учительскі в ґімназиях в Кіцмани і Вижници на Буковині розписані конкурси а то: В Кіцмани: дві посади для руского, як головного і клясичної фільольоґії як побічного, і посада на сталого учителя ґімнастики. У Вижници: три посади для клясичної фільольоґії як головного, а руского як побічного предмету. — Відповідно уладжені поданя звернені до Міністерства віроісповідань і просьвіти треба вносити найдальше до 10 марта — на Вижницю, а до 15 (посаду уч. ґімн.) евентуально 20 марта с. р. — на Кіцмань, в приписаній службовій дорозі до ц. к. краєвої Ради шкільної в Чернівцях.

— **Репертуар руского театру у Львові.** Саля „Gwiazd-и“ ул. Францїшканьска 7. Початок о год. 7 вечером.

В середу дня 21 лютого „Вільгельм Тель“, драма в 5 діях а 10 відслонах Ф. Шіллєра.

В четвер буде повторена знаменита фарса Геннекена і Вебера „20 днів тюрми“, що відзначає ся здоровим дотепом та зручно обдуманими ситуациями.

В пятницю появить ся на сцені третий раз в трохи зміненій формі траґедия козацкої України В. Пачовского „Сонце Руїни“, до котрої музику зладив наш композитор др. С. Людкевич.

В суботу появить ся в друге у Львові опера Д. Січиньского „Роксоляна“, яка за першим разом здобула собі загальне признанє.

В неділю, як звичайно, дві вистави.

— **Нещаслива пригода на зелїзници.** Із Станиславова доносять: Минулої суботи перед полуднем пішов був шлюсар з варстатів зелїзничих Бєлічек по тріски до огрівальні. В хвили, коли вертав з трісками з огрівальні, шляхом що веде до огрівальні, над'їхала сусїдним шляхом, резервова машина, на котрій був машиніст Госсович, котрий свистаньком давав знак, щоби Бєлічак уступив ся. Сей очевидно того не чув і ішов дальше. Коли машина була вже дуже близько того шляху, котрим ішов Бєлічак, машиніст ще раз засвистав. Бєлічак очевидно гадаючи, що машина надходить з противного боку уступив ся якраз на шлях, котрим їхала машина і впав під машину, котра поломила єму обі ноги. Нещасливого відставлено до шпиталю.

— **Покусані скаженим псом.** Оногди стала ся в домі знаного польского маляря Фалата страшна пригода. Малий песик комнатний дістав нараз не знати з якої причини скажености і покусав всїх членів родини. П. Фалат поїхав зараз з цїлою родиною до Кракова, щоби там шукати помочи у дра Буйвіда.

— **Замкненє торгів.** Намістництво замкнуло в місті Станиславові і в цілім політичнім повіті станиславівским всї торги і ярмарки на худобу, іменно з причини панующої там зарази.

— **Нещасливі пригоди.** На головнім двірци впав вчера з машини, котра нагло рушила, робітник зелізничий Петро Адамович і в наслідок того провалив собі голову так, що его в дуже грізнім стані відвезено до шпиталю. — Командантови 25-ої дивізиї піхоти, польному маршал-поручника Мадле, лучила ся оногди страшна пригода. Коли всїдав на коня, кінь зноровив ся і став дуба, а Мадле вилетів із сїдла на землю. В тій хвили й кінь перевернув ся над Мадля. Внаслідок того Мадле зломив кілька ребер і ключицю та потовк собі сильно коліна.

— **Вирок в процесї ізза втечі Січиньского.** Вчерашна пополуднева розправа почала ся по 4 год. промовою прокуратора Ганїнчака, котрий доказував вину всїх обжалованих. Відтак промовляв насамперед оборонець дозорця Нуди др. Зайнфельд і старав ся виказати невинність обжалованого. В тім самім дусї промовляли і прочі оборонцї а др. Бачиньский серед загального запікавленя заявив: На основі інформаций, які маю, а жерела їх не можу і не хочу подати до публичної відомости, бо мене стереже під сим взглядом карна процедура і фахова тайна, стверджую, що присутні обжаловані суть невинні, тут ділали инші, котрих нема на сали. Дальше промовляв оборонець Маляржа др. Партицкий, а наконець в обороні Цеслїкова і Котюшка промовляв др. Юркевич. По тих промовах пішов трибунал о год. 7 мін. 45 на нараду і вернув о год. 9 а предсїдатель трибуналу др. Криницкий оголосив слїдуючий вирок:

наговорили; мені здає ся, що в тебе справді лихий новатор — говорив ґубернатор розгніваний. — З тебе справді якийсь з тих сектярів і революціонерів, що то хотять сьвяту державу осередка сьвіта зруйнувати. Кажу тебе добре висїчи бамбусами, щоби вигнати тобі з голови такі гадки.

Тоді взяла молодого чоловіка шалена злість; він вхопив один з тих револьверів, що лежали набиті на столі готові до науки і вимірившп добре, стрілив три рази до ґубернатора. Той зранений на смерть, перевернув ся на землю. Та й ученики вхопили за оружиє; прийшло до бійки; закликано войско; остаточно директор мусів піддати ся; его звязали і ще того самого дня на телеґрафічний приказ з Пекіну відрубали єму голову.

Вість о тім розійшла ся небавком по цілій державі і викликала всюди страх між ґубернаторами і мандаринами. Та й нарід довідав ся о тім; люди ставали на улицях і читали оповіщеня, які цісарева казала всюди порозліплювати для остереженя народу.

Чінчін сиділа в яснім просторім місци, де собі завела школу, серед своїх учениць а що то був якраз день єї уродин, то не було науки а за то учениці забавляли ся на ріжні способи. Аж ось прийшов батько одної з учениць і приніс хорошеньку кліточку, зроблену з бамбусового дерева; в кліточці скакав по щеблях чижик і щебетав весело. Той чоловік, бідний швець, що робив капці, прийшов, щоби зробити учительці приємність власноручно зладженою учителькою за то, що она учила его донечку. Учителька запросила его, щоби випив з нею чарку чаю і перекусив трохи ласощів. При тім зійшла бесїда на велику новину, про котру Чінчін ще нічогісенько не знала.

Аж поблїдла зі страху, коли почула ту вість. Ох, она, що о всім була добре поучена, зрозуміла аж надто добре, що ся вість значить для неї.

В Кітаю було аж до того часу таке право, що зі злочинцем карано рівночасно его родичів, рідню і близших свояків. Тота сама кара, якою карано злочинця, спадала також і на его свояків. Се люте право знесла була недавно тому пануюча тоді цісарева Цу-Гсі, але то знесенє було більше на папери як в дійстности, а то з дуже простої і легко повятної причини: з кождою тяжкою карою єсть по найбільшій части сполучене забиранє майна злочинця а того не хотів би очевидно позбути ся віякий мандарин.

— Чи жиють ще мої родичі? — То було перше питанє Чінчини, яким она відозвала ся до вирібника капців.

— Я їх от лише що видів; в їх господі повно гостий; всї хотіли би щось довідати ся про Гсішіліна і его страшну смерть в столици Ангуї.

Чінчін була бодай спокійна про судьбу своїх родичів; але того здогадувала ся, що і їй самій грозить якесь нещастє. Хотіла втікати, але не мала серця, щоби лишити малі діти, свої учениці самі.

День минув спокійно і нічо їй не стало ся; вже здавало ся їй що буде могла свобіднїйше віддихнути. Аж ось коли вже добре було змеркло ся, хтось запукав з цілої сили у віконницю, котрою вікно було зачинене. Она перепуджена виглянула крізь шпару і побачила на дворі повно вояків, узброєних в старі списи і рушниці, які стояли з паперовими ліхтарнями перед сьвятинею.

— Отвори, отвори зараз, в імя високого начальства! — так хтось відозвав ся до неї знадворку.

Не позіставало їй нічого як лиш отворити і впустити вояків, що на приказ президента правительства прийшли єї арештувати. Єї завели до вязниці і заким ще засвитало, зробили конець єї молоденькому повному надії житю; з руки ката покотила ся єї красна головка...

Не зважаючи на то, що старий лютий закон знесено, анї не вислухавши єї, без всякого вироку, казав президент правительства виконати на ній таку саму кару, яка постигла молодого загорільця Гсішіліна, а то лиш для того, щоби пімстити ся на молодій дївчині за то, що она так сьміло виступила против него; родичів і прочих свояків лишив в спокою.

Коли сей страшний вчинок став звістний, роздав ся один голос обуреня по цілім місті, поніс ся по провінциї і цілій державі. Могутні властники в Пекіні поховали ся по своїх палатах; они знали настрій в народі і дрожали зі страху, що загальне невдоволене готове в страшний спосіб проявити ся. Ніхто не знав що робити і тому не роблено нічого.

Але президент правительства в північнім Чекіянзі схаменув ся борзо. Він позволив, щоби тіло бідної Чінчини віддати родині без всякої заплати; позволив дальше урядово, щоби сьвятиню, в котрій она учила, відступити родині; наконець дав потайком значну суму гроший на закупно пишної домовини.

Чінчину поховали при великім здвизі народа поки що в сьвятини. В тім самім місци, де она так безкористовно научала, спочила тепер по смерти. Майже що дня приходили єї малі учениці і приносили на памятку цьвіти в ріжнобарвних вазонках, овочі і балабушки в малесеньких мисочках та уставляли їх старанно побіч красної, тяжкої і богато різьбленої домовини з дубового дерева. В своїм дитинячім умі представляли собі, що покійниця буде все то мати на тамтім сьвіті довкола себе і певно буде згадувати тих, що їй то поприносили, а котрих она в своїм житю научила преці тілько доброго і красного.

(Дальше буде)

Івана Нуду і Ізидора Тарнавского признаєся винуватими злочину з § 217 з. кар. доконаного в той спосіб, що подали чинну поміч до втечі вязневи і в приміненю § 218 з. кар. засуджує ся:

1) Івана Нуду на 4 роки тяжкої вязниці, обостреної постом, твердим ложем і темницею, а

2) Ізидора Тарнавского на 3 роки тяжкої вязниці обостреної постом, твердим ложем і темницею.

Прочих обжалованих увільняє ся від вини і кари. Обжаловані приняли вирок спокійно, лиш доньки Тарнавского зачали плакати.

В мотивах зазначив трибунал, що при оцінці вини застановляв ся над дорогою, котрою Січиньский втікав і часом втечі. Єсть виключене, щоби Січиньский втік межи 10-ою в ночи а 6-ою год. рано, лиш перед 10, коли обжаловані мали службу. Вирок підносить дальше обтяжаючі обставини і старанне приготовлене до втечі, значну шкоду моральну, яку потерпіла держава і згіршене публичного мнїня з причини втечі.

Оборонець Нуди вніс жалобу неважности, а оборонець Тарнавского відклик що до висоти кари. Прокуратор вніс жалобу неважности з причини увільнення Нуди від злочину крадежі та увільнення прочих обжалованих.

— **З Бурштина** доносять: Дня 29 лютого уладжують філія „Просьвіти", філія „Сільского Господаря" і читальня „Просьвіти" в Бурштині ювілейний обхід 100-літних уродин М. Шашкевича. О год. 10 рано відправить ся в парох. церкві Служба Божа, панахида і виголосить ся проповідь. Підчас проповіди наступить відслонене пропамятної таблиці. З церкви підуть учасники походом улицями міста до місцевої читальні „Просьвіти", де відбуде ся коротка академія. Того самого дня вечером о год. 5 відбуде ся сьвяточний концерт. Просимо всі національні товариства читальні „Просьвіти" прибути в як найбільшім числі та причинити ся своєю участию до достойного звеличаня великого сьвята. — *О. В. Сайкевич.*

— **Дрібні вісти.** Концесию на публичну аптику в Маґерові одержав маґістер фармациї Ізидор Хоржемский. — П. Росцішевский згубив зелений полярес з паспортом заграничним, 240 кор. в банкнотах і 90 рублями. Знагідникови обіцює 50 кор. нагороди. — Варвара Островска, жена лякерника, літ 23, хотіла собі смерть зробити і в тій цїли напила ся денатурованого спірітусу. Поготівля ратункова відставила єї до шпиталю. — Наглою смертию помер міский замітач Іван Пригода в своїм мешканю при ул. Жовківскій ч. 117. Причиною смерти став ся удар серця.

— **Крадежі і арештованя.** П. Вайгінґеровій, жені старшого інжинїра з Тарнова, котра перебуває хвилево у Львові, вкрадено оногди в готелю француским із замкненої шафки брилянтовий нашийник. Підозріну о ту крадіж служницю готелеву Анну Троянівну арештовано. — До мешканя пп. Л., при ул. Казимирівскій вломив ся підчас їх неприсутности якийсь злодій і забрав всїлякі річи, наробивши шкоди на яких 1000 корон. — Полїция арештувала 20-літного Казимира Тивонюка, котрий волочив ся без цїли по улицях міста. При арештованю знайдено набитий револьвер і 6 набоїв до того.

Господарство, промисл і торговля.

— **В справі зголошень на господарску практику в Чехах** повідомлює „Сільский Господар" всїх інтересованих, що правдоподібно будуть всї зголошення узгляднені. Спільний виїзд зголошених наступить невідклично дня 12 марта 1912 вечером з головного двірця у Львові. На приїзджаючих буде чекати цїлий день 12 марта урядник „Сільского Господаря" з синьожовтою відзнакою в почекальни третої кляси на головнім двірци у Львові і там мають зібрати ся всї приїзджаючі. Докладні інформациї одержить кождий зголошений в тих днях осібним обіжником. Припоручаємо кождому зголошеному як і всїм, що інтересують ся сею справою, перечитати собі вступну статю про „Господарску практику в Чехах" в третім числі „Господарскої Часописи" з дня 10 лютого 1912. Зголошень є вже понад 70, а що до дальших зголошень, то речинець продовжений до 25 лютого 1912. — Президия Краєвого Товариства господарского „Сільский Господар" у Львові.

— **Комунїкат Краєвого Союза для збуту худоби з торгу у Львові** дня 16 лютого 1912.

На нинїшний торг зігнано:

Волів	52	штук
Бугаїв	11	„
Коров	118	„
Ялівника	73	„
Телят	226	„
Овець (кіз)	—	„
Безрог	86	„
Разом	566	штук.

Плачено за метричний сотнар живої ваги т. є. за 100 кл.:

За опасові воли	від 90 кор.	до 103 кор.
„ худі воли	„ — „	„ — „
„ бугаї	„ 80 „	„ 98 „
„ корови на заріз	56 „	„ 70 „
„ ялівник	„ 70 „	„ 90 „
„ телята	„ 86 „	„ 124 „
„ безроги	„ 90 „	„ 100 „

Телеґрами.

Відень 20 лютого. Ґрафиня Кільмансеґ, жена б. намістника Долїшної Австриї, померла нинї по короткій недузї.

Будапешт 20 лютого. З палати послів. Підчас дальшої розправи войскової заявив пос. Еґрі з партиї независимости, що члени тої партиї не належачи до ніякого клюбу будуть і дальше безглядно поборювати реформу войскову.

Льондон 20 лютого. Італїяньский капітан Вінкель, котрий від кількох недїль перебував в Анґлії в цїли закупна лїтаків для італїяньского правительства, впав вчера коло Сальсбере підчас лету і зломив обі ноги та покалїчив ся тяжко.

Теґеран 20 лютого. Анґлійско-росийску ноту доручено вчера правительству. Она предкладає Персам 4 міліонів по 7 від ста під услівєм, що Персия сейчас признасть основи анґльо-росийскої угоди.

Константинополь 20 лютого. Після телеґрами наспівшої до міністерства війни, войско турецко-арабске дня 13 с. м. виконало атак на Дерну. Удало ся добути ся до двох фортів на захід від Акабая. Форти ті по части знищено. Борба тревала 3 години. Італїянцї уживали не лиш пушок і мітралєз, але також бомб а помагав їм огонь кораблів воєнних. Італїянцї мали значні страти.

Льондон 20 лютого. До „Times" доносять з Токіо: З причини протесту Японії відкликано войско хіньске з центральної полоси в полудневій Манджурії.

Танджер 20 лютого. Около 50 туземців хотіло вчера по полудни сісти на іспаньский пароход, щоби поїхати до Мелїлї. Позаяк не не мали паспортів, урядник султана не хотів їм позволити на виїзд. Аж при помочи двох посланників іспаньского посольства дістали ся на силу на корабель.

Надіслане.

— **Домашна кухня.** (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Заячківского. З друкарні Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Ціна одного примірника 1 К 50 с.

Подорож довкола землї.

Весела товариска гра для науки і забави. Накладом Руского Товариства Педаґоґічного. Львів, 1910. — Цїла гра гарно обдумана. Она незвичайно цікава, займаюча, а до того дуже навчаюча. Складає ся з трех частий: 1) землї, на якій означені головні місця, до котрих мають загостити подорожні, 2) гранки, призначеної до киданя і 3) чотирох подорожних: піхотинця, наколесника, самоїздника і козака. Подорожні виїздять рівночасно зі Львова, з площі сьв. Юра і по довгих пригодах в подорожи довкола землї, вертають назад до Львова перед Бурсу Р. Т. П. на ул. Потоцкого. Гра незвичайно складна і вправляє знаменито думано і память. Надає ся дуже до забави дітий, а навіть старших. При тім звертає увагу на розбуджене патриотичних чувств грача. Девіза гри така: „Їдьте, любчики в сьвіт, навчайтесь в чужих людий розуму і вертайте чим скорше домів, просьвічати рідну любу Україну.

„Щоб і ми, якдругі в сьвіті,
Засияли у просьвіті,
Шляхом поступу ішли,
А навчившись між чужими,
Працювали над своїми,
Кращу долю віднайшли".

— **Рускі диктати** до шкільної і приватної науки. На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф Т а н ч а к о в с к и й, учитель школи ім. Шашкевича. Друге поправлене і розширене видане. — Ціна 80 сот. і 5 сот. на опаску почтову. —

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

ОГОЛОШЕНЯ.

Дуже важне

для терпячих на пропуклину.

М. Фрайліх

Львів, ул. Городецка 35

специяліст патентованих бандажів, видає нову ілюстровану брошуру під титулом: „Пропуклина і результати нововинайдених бандажів“ і на бажане кождому висилає gratis і franco.

6 простирал

з найліпшого льну, дуже добірний ґатунок. . К 15·—
30 м. добрихрештков сортованих —8 м. дов. К 18·—
На жадане висилаємо даром і оплачено взірці льняних і бавовняних виробів — як також модного бархану і флянелї

Ткальня полотна і вовни

Братів Крейцар

Добрушка (Чехи).

Михайло Скірка

римар і сїдельник

у Відни III. Реннвеґ ч. 38

поручає богатий вибір сїдел і всякої упряжі для коний, а також торби до подорожи, ручні куферки, пуляреси, торбинки для дам та всїлякі вироби зі шкіри.

Цїни приступні.

Поручаємо П. Т. Кружкам рільничим і шинкарям фірму

М. Зарваніцер

склад ВИН в Калуши,

котра достарчає найлїпших і природних вин, почавши від 50 лїтрів в бочівках, а іменно:

1) біле або червоне — — по 75 сот. — —
2) біле вино десерове — — по 90 до 1 Кор.
3) червоне вино десерове Bluttrött — по 90 до 1 Кор.
4) вино токайске („церковне“) — по 1 К і більше.
5) Ia сливовиця 75 прц. — — по 1·80

Містове Бюро зелїзниць державних

у Львові, пасаж Гавсмана 9

продає білети на всї зелїзницї в краю і за границею.

Ст. Соколовского

Головне бюро дневників

і оголошень

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

приймає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недовіда) у Львові. Телефона ч. 527.